

اوہناں مینوں مشورہ دتا کہ کیوں نہ کہانی دے جدید تے وکھرے موضوع تے مقالہ لکھیا جاوے۔ اوہناں میرے لئی انتہائی جدید تے اجیہا موضوع سوچیا جس اُتے پنجابی وچ پہلے کدی کسے وی کم نہ کیتا سی۔ اوہناں میرے لئی ایہہ موضوع چنیا ”اکھویں صدی دی پنجابی کہانی وچ لہور دامہاندرا“ کہ لہور دی نیہنہ کتھے رکھی گئی تے لہور بدلد ابدلد اجد کس طرح دا ہو گیا اے۔ ایس سلسلے وچ میں پاکستان دے اجو کے ویلے دے مشہور کہانی کاراں دیاں کہانیاں پڑھیاں تے آپدے ایس مقالے نوں تن باباں وچ ونڈ دتا۔

پہلا باب ”کہانی دی ریت“ ایس باب وچ میں کہانی دی تاریخ دا گہرائی نال مطالعہ کر کے دسیا اے کہ کہانی تحریری ادب وچ کدوں تے کس طرح آئی تے کس کس لکھاری نے کہانی لکھ کے ادب دے کھیتر وچ کہانی نوں ودھایا۔

دوجا باب ”لہور دی تاریخ“ ایس باب وچ میں لہور دی تاریخ اُتے چائن پایا۔ لہور دی تاریخ ایس قدر پرانی اے کہ دوجی صدی وچ وی لہور وکھائی دیندا اے۔ لہور صرف راوی دے نیڑے رہن والے کجھ لوکاں دی آبادی دا ناں سی جو اجد ایس قدر پھیل گیا اے کہ ایس دا گھیر انہیں کیتا جاسکدا۔

تینجا باب ”اکھویں صدی دی پاکستانی پنجابی کہانی وچ لہور دامہاندرا“ ایس باب اندر اسیں دیکھیا اے کہ لہور اک صدی پہلے کس طرح دا نظر آوندا سی تے اجد اوس دامہاندرا کیہ ہو گیا اے۔ لہور نے کس کس حوالے نال ترقی کیتی اے تے کس کس طرح ایس نوں تباہ و برباد کیتا گیا اے۔ لہور تے ترقی دے نال نال نقصان وی ڈھیر ویکھے نیں۔ آخرت تے ساوچ اسیں ایس مقالے دا نچوڑ بیان کیتا اے۔

گورنمنٹ کالج لہور توں تعلیم حاصل کرنا میرے لئی فخر دی گل اے۔ اوس توں زیادہ میرے استاد میرے لئی بے حد باعث فخر رہے نیں۔ میرے ہر دلعزیز استاد ڈاکٹر ظہیر وٹو تے ڈاکٹر شبنم اسحاق خاص کر کے میرے لئی باعث فخر نیں۔ اوہناں نال میرا سنگ ڈھیر پرانا اے۔ ایم فل توں پہلے وی مینوں اوہناں دا بہت پیار ملیا۔ میں اوہناں دی بے حد شکر گزار آں کہ اوہناں مینوں ایس قابل سمجھیا۔ اوہناں ہر موقع تے میری ہر قسم دی مدد کیتی۔ میں اوہناں دی نگرانی وچ مقالہ لکھیا۔ ایہہ میرے لئی بہت اعزاز دی گل اے۔ ہر وقت ہر قدم تے اوہناں میری اصلاح